

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,075.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number sò fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,075.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN HOOGEDIGESTRENGEN HEER

MR. C. A. H. BARGE,

GOUVERNEUR DER KOLONIE CURAÇAO,

bij de opening der vergadering van den Kolonialen Raad

voor het nieuwe zittingjaar

1897-1898.

Mijne Heeren,

Wanneer ik — gevolg gevende aan art. 77 van het Regeeringsreglement — wederom in Uw midden verschijn ten einde uwe vergadering voor het zittingjaar 1897-1898 te openen en dit voorrecht op hoogen prijs stel, dan kan het toch niet in eene andere dan eene weemoedige stemming zijn, dat ik ditmaal dien vereerenden plicht vervul.

Wij allen toch verkeerden nog onder den droevigen indruk van het groot verlies, onlangs door de Kolonie, het Bestuur en Uwe vergadering bij het plotseling afsterven van den Heer J. H. Schotborgh geleden.

In hem is aan Uwe vergadering een verdienstelijk en geacht lid, aan aan het Bestuur een betrouwbaar en vertrouwd raadsman, aan de Kolonie een harer beste burgers ontvallen. Aan alle afdeelingen van het Bestuur schier, had de overledene een deel van zijne eervolle loopbaan gewijd en hij weet het, — niet één, die in dat lang, ijverig, welbested openbaar leven op een enkele schaduwplek kon wijzen. De algemeene verslagenheid door zijn overlijden veroorzaakt, getuigde genoegzaam van de bijzondere hoogachting, hem door zijne medeburgers toegedragen, en het is slechts de vervulling van een onafwijsbaren, schoon droevigen plicht, wanneer ik van deze plaats eene eerbiedige hulde — meen te moeten brengen aan zijne nagedachtenis.

Gaan wij nu verder, Mijne Heeren, het afgelopen zittingjaar na, dan valt voorzeker — het zij dankbaar erkend, — op menig lichtpunt te wijzen.

De openbare gezondheidstoestand was niet ongunstig;

over den geest der bevolking viel in het algemeen slechts te roemen; was de oogst ook niet overvloedig, ruimer uitvoer, vooral van dividivend zout, kwam aan de buitenbevolking ten goede, terwijl met vreugde mag geconstateerd, dat de uitgestrektheid der voor landbouw bewerkte gronden steeds toeneemt;

de scheepsofgelden wijzen op vooruitgang in de scheepvaart, en moge men ook al weigeren in den grooten aanbouw van nieuwe huizen en de belangrijke verfraaiingen der oude, vooral aan den handel gewijde, gebouwen een bewijs van vooruitgang van dien handel te zien, — op achteruitgang wijzen die teekenen toch niet.

Mocht helaas, de wensch nog niet

worden vervuld, vóór twee jaren hier door mij uitgesproken, dat ingevolge het herstel der diplomatieke betrekkingen tusschen Nederland en Venezuela voor onzen handel min gunstige toestanden mochten gewijzigd worden, de betere verhouding tusschen onze zuidelijke naburen en Engeland (en dus ook de Engelsche Antillen) ruinde voorzeker voor de de regeling van deze aangelegenheid eene groote moeilijkheid uit den weg.

Ofschoon op kunde en ijver van het onderwijzend personeel, zoowel bij het bijzonder als bij het openbaar onderwijs hoogelijk valt te roemen, werpt toch helaas, het onderwijs — hoofdzakelijk door gebrek aan medewerking in den huiselijken kring — niet die vruchten af, welke men redelijkerwijze mocht verwachten, en wanneer men nagaat, dat sedert 1891, dat is gedurende zes jaren, het eindexamen der school van Afdeeling I slechts aan twaalf leerlingen werd uitgereikt; dat sedert de oprichting der meisjes-school de hoogste klasse slechts door drie leerlingen werd bezocht en dat, eveneens sedert 1891 slechts aan drie leerlingen der normaalschool het diploma werd afgegeven, dan zou inderdaad de vraag moeten rijzen of de hooge sommen aan die inrichtingen besteed op den duur te verantwoorden zijn.

Bij den treurigen indruk door de slechte opbrengst van het accijnsrecht veroorzaakt, Mijne Heeren, zult gij mij vergunnen liever niet stil te staan, te meer daar door Uwe zeer gewaardeerde medewerking maatregelen zijn genomen om eene betere opbrengst te verzekeren, en gelukkig ook over het eerste tijdperk van 1897 eene zeer gunstige wending in deze kan worden geconstateerd.

Wat den algemeenen toestand onzer financiën aangaat, zoo zal een enkele blik op de ingediende begroting U leeren, dat — mits de opbrengst van den accijns door gepaste maatregelen zij gewaarborgd — van onze drie zuidelijke eilanden kan worden gezegd, dat zij den financiële steun van het Moederland niet behoeven, maar een financieel onafhankelijk standpunt kunnen innemen, en er behoeft wel niet op gewezen in hoe nauw verband dit staat met de vragen, of het voldoen aan de behoeften der Kolonie bij verordening of bij wet zal worden geregeld, en in welke mate invloed op den loop van zaken aan de ingezetenen kan worden toegekend, — ofschoon wij ons niet mogen ontveinen, dat het bij de beantwoording van deze laatste vraag niet gemakkelijk zal

vallen zekerheid te vinden, dat de behartiging der belangen — niet van honderden — maar van duizenden in alle opzichten zij gewaarborgd.

Over de ontwerpen tot wijziging van

Het Wetboek van Strafrecht, het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Koophandel, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, en het Reglement op de Inrichting en Samenstelling der Rechterlijke Macht, wordt tusschen Regeering en Bestuur van gedachten gewisseld.

Door de wijziging van de laatst genoemde verordening zal ook eene betere regeling der rechtspraak op de bovenwindsche eilanden worden verkregen — wat echter wel blijken zal zonder verhooging der uitgaven niet mogelijk te zijn.

Uit de U heden aangeboden begroting zult gij ontwaren, dat de financiële toestand op die eilanden niet vooruitgaat.

Zoo op den duur de onmogelijkheid, dat deze zelve in hunne noodzakelijke uitgaven voorzien, wordt bewezen, dan zal de beantwoording der vraag niet te ontgaan zijn, of hun tekort door de belastingschuldigen in het Moederland, door de belastingschuldigen der zuidelijke eilanden, of door allen gezamenlijk dient gedeeld te worden.

Doch hoe die vraag worde beantwoord, ééne zaak staat, dunkt mij, vast: de drie zuidelijke eilanden kunnen — en moeten dus ook — financieel op eigen wieken drijven; — voor zich dienen zij derhalve van elke aanspraak op subsidie van het Moederland voor de toekomst afstand te doen.

Dat niettegenstaande de ongunst der tijden die mogelijkheid kan worden geconstateerd, Mijne Heeren, is voorzeker in de eerste plaats Uw werk.

De steun in het verleden bij U gevonden, doet het Bestuur dan ook met vertrouwen ook voor de toekomst op Uwe zoo noodige welwillende medewerking rekenen.

Zij het nieuwe zittingjaar dan door samenwerking van Raad en Bestuur vruchtbaar voor het welzijn der Kolonie, en schenke de Heer daartoe Zijn onmisbaren zegen.

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het nieuwe zittingjaar 1897/1898 geopend.

NIUWSBERICHTEN.

CURACAO.

DE Gouverneur zal wederom des Zondagsavonds bezoeken afwachten.

De Adjutant van den Gouverneur, VAN WINGEN.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 7 dezer maand No. 340 is bepaald, dat gedurende de afwezigheid van den Heer C. Blommerde, waarn: Directeur van het Leprozegeesticht alhier, de Heer J. H. Ebben, R. K. Geestelijke van den 2n rang, met de directie van voormeld geesticht zal zijn belast.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 12 dezer maand No. 345 is aan den Heer L. van der Veen Zeppenfeldt, plaatsvervangend Kantonrechter en Secretaris der Commissie van toezicht op de mijnwerken te Aruba op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft belast met het bestuur van het Vicariaat tijdens zijne afwezigheid en aangesteld tot Provicaris der Curaçaosche Missie den Zeer Eerw. Pater G. WILLEMS, Vicaris-Provinciaal der E. E. P. P. Dominicanen alhier.

Met de geestelijke bediening in het het R. K. Gasthuis en onderhoorige gestichten alhier tijdens de afwezigheid van den Rector dier gestichten, den Zeer Eerw. Heer C. BLOMMERDE, is belast de Wel Eerw. Pater V. EBBEN, kapelaan der Sint-Annakerk te Otrabanda.

Met de Pauselijke vlag in top stoomde laatstleden Zaterdag, 8 Mei, omstreeks 12 uur 's middags de *Prins Willem II* van de K. W. I. M. onze haven binnen.

Aan boord bevond zich de Pauselijke Delefaat van Venezuela en Sto. Domingo, Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, bisschop van Port-au-Prince, met zijn secretaris, den Zeer Eerw. Heer GUALTIERI. Weldra begaf zich de Apostolische Vicaris van Curaçao, Mgr. J. J. A. VAN BAARS met den Eerw. Pater H. A. BAARS aan boord van de *Prins Willem II* om den Pauselijken Delefaat te begroeten, die op zijn doorreis naar Caracas tot Maandag 10 Mei de gast zou zijn van den Apostolischen Vicaris.

Nadat in de Bisschoppelijke woning aan den Waterkant de wederwaardigheden der zeereis waren vergeten, werd in den namiddag van denzelfden dag een bezoek gebracht aan het ook in de nabijgelegen landen zoo gunstig bekende Colegio Santo Tomás, over welks inrichting en bestuur de Pauselijke Delefaat zijne groote tevredenheid betuigde. Den volgenden dag, Zondag, reed Z. D. H. reeds vroegtijdig uit naar het pensionnaat Welgelegen, om daar het H. Misoffer op te dragen en ook die bloeiende inrichting met een bezoek te vereeren. Hoogst volstaan over hetgeen Z. D. H. te Welgelegen gezien had, keerde Monseigneur omstreeks 10 uur in de stad terug, toen de Hoogedel Gestreng Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der kolonie, Z. D. H. in de woning van den Apostolischen Vicaris kwam begroeten als Pauselijk gezant van het bevriende Venezuela; daarna maakten de in de stad aanwezige Eerw. Heeren Geestelijken hunne opwachting bij Z. D. H.

In den loop van den dag werden verder nog eenige bezoeken afgelegd, onder anderen bij den Wel Ed. Heer Dr. J. ROJAS PAUL, ex-President van Venezuela, en bij den eerbiedwaardigen Venezuelaanschen priester Dr. M. BARALT, wien dit hooge bezoek een troost was in zijne slepende ziekte. Des avonds ten 7 ure hield de Hoogedel Gestreng Heer Gouverneur der kolonie in zijne woning den Pauselijken Delefaat een diner aan, dat ter eere van Z. D. H. gegeven

STATION OF 1. JOURNAL OF A. STEPHENSON & SONS, LONDON

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,071.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aru-
ba fl. 10,— pa aña.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50. cada
regel mas fl. 0,071.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN HOOGEDIEL GESTRENGEN HEER

MR. C. A. H. BARGE,

GOUVERNEUR DER KOLONIE CURAÇAO.

bij de opening der vergadering van den Kolonialen Raad

voor het nieuwe zittingjaar

1897-1898.

Mijne Heeren,

Wanneer ik — gevolg gevende aan art. 77 van het Regeeringsreglement — wederom in Uw midden verschijn ten einde uwe vergadering voor het zittingjaar 1897-1898 te openen en dit voorrecht op hoog prijs stel, dan kan het toch niet in eene andere dan eene weemoedige stemming zijn, dat ik ditmaal dien vereerenden plicht vervul.

Wij allen toch verkeerden nog onder den droevigen indruk van het groot verlies, onlangs door de Kolonie, het Bestuur en Uwe vergadering bij het plotseling afsterven van den Heer J. H. Schotborgh geleden.

In hem is aan Uwe vergadering een verdienstelijk en geacht lid, aan aan het Bestuur een betrouwbaar en vertrouwd raadsman, aan de Kolonie een harer beste burgers ontvallen. Aan alle afdeelingen van het Bestuur schier, had de overledene een deel van zijne eervolle loopbaan gewijd en hij weet het, — niet één, die in dat lang, ijverig, welbested openbaar leven op een enkele schaduwplek kon wijzen. De algemeene verslagenheid door zijn overlijden veroorzaakt, getuigde genoegzaam van de bijzondere hoogachting, hem door zijne medeburgers toegedragen, en het is slechts de vervulling van een onafwijsbaren, schoon droeven plicht, wanneer ik van deze plaats eene eerbiedige hulde meen te moeten brengen aan zijne nagedachtenis.

Gaan wij nu verder, Mijne Heeren, het afgelopen zittingjaar na, dan valt voorzeker — het zij dankbaar erkend, — op menig lichtpunt te wijzen.

De openbare gezondheidstoestand was niet ongunstig;

over den geest der bevolking viel in het algemeen slechts te roemen;

was de oogst ook niet overvloedig, ruimer uitvoer, vooral van dividiv en zout, kwam aan de buitenbevolking ten goede, terwijl met vroege mag geconstateerd, dat de uitgestrektheid der voor landbouw bewerkte gronden steeds toeneemt;

de scheepsofgelden wijzen op vooruitgang in de scheepvaart, en moge men ook al weigeren in den grooten aanbouw van nieuwe huizen en de belangrijke verfraaiingen der oude, vooral aan den handel gewijde, gebouwen een bewijs van vooruitgang van dien handel te zien, — op achteruitgang wijzen die teekenen toch niet.

Mocht helaas, de wensch nog niet

worden vervuld, vóór twee jaren hier door mij uitgesproken, dat ingevolge het herstel der diplomatieke betrekkingen tusschen Nederland en Venezuela voor onzen handel min gunstige toestanden mochten gewijzigd worden, de betere verhouding tusschen onze zuidelijke naburen en Engeland (en dus ook de Engelsche Antillen) ruimde voorzeker voor de de regeling van deze aangelegenheid eene groote moeilijkheid uit den weg.

Ofschoon op kunde en ijver van het onderwijzend personeel, zoowel bij het bijzonder als bij het openbaar onderwijs hoogelijk valt te roemen, werpt toch helaas, het onderwijs — hoofdzakelijk door gebrek aan medewerking in den huiselijken kring — niet die vruchten af, welke men redelijkerwijze mocht verwachten, en wanneer men nagaat, dat sedert 1891, dat is gedurende zes jaren, het einddiploma der school van Afdeling I slechts aan twaalf leerlingen werd uitgereikt; dat sedert de oprichting der meisjesschool de hoogste klasse slechts door drie leerlingen werd bezocht en dat, eveneens sedert 1891 slechts aan drie leerlingen der normaalschool het diploma werd afgegeven, dan zou inderdaad de vraag moeten rijzen of de hooge sommen aan die inrichtingen besteed op den duur te verantwoorden zijn.

Bij den treurigen indruk door de slechte opbrengst van het accijnsrecht veroorzaakt, Mijne Heeren, zult gij mij vergunnen liever niet stil te staan, te meer daar door Uwe zeer gewaardeerde medewerking maatregelen zijn genomen om eene betere opbrengst te verzekeren, en gelukkig ook over het eerste tijdperk van 1897 eene zeer gunstige wending in deze kan worden geconstateerd.

Wat den algemeenen toestand onzer financiën aangaat, zoo zal een enkele blik op de ingediende begroting U leeren, dat — mits de opbrengst van den accijns door gepaste maatregelen zij gewaarborgd — van onze drie zuidelijke eilanden kan worden gezegd, dat zij den financiële steun van het Moederland niet behoeven, maar een financieel onafhankelijk standpunt kunnen innemen, en er behoef wel niet op gewezen in hoe nauw verband dit staat met de vragen, of het voldoen aan de behoeften der Kolonie bij verordening of bij wet zal worden geregeld, en in welke mate aan de ingezetenen kan worden toegekend, — ofschoon wij ons niet mogen ontveinzen, dat het bij de beantwoording van deze laatste vraag niet gemakkelijk zal

vallen zekerheid te vinden, dat de behartiging der belangen — niet van honderden — maar van duizenden in alle opzichten zij gewaarborgd.

Over de ontwerpen tot wijziging van

Het Wetboek van Strafrecht, het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Koophandel, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, en het Reglement op de Inrichting en Samenstelling der Rechterlijke Macht, wordt tusschen Regeering en Bestuur van gedachten gewisseld.

Door de wijziging van de laatst genoemde verordening zal ook eene betere regeling der rechtspraak op de bovenwindsche eilanden worden verkregen — wat echter wel blijken zal zonder verhooging der uitgaven niet mogelijk te zijn.

Uit de U heden aangeboden begroting zult gij ontwaren, dat de financiële toestand op die eilanden niet vooruitgaat.

Zoo op den duur de onmogelijkheid, dat deze zelve in hunne noodzakelijke uitgaven voorzien, wordt bewezen, dan zal de beantwoording der vraag niet te ontgaan zijn, of hun tekort door de belastingschuldigen in het Moederland, door de belastingschuldigen der zuidelijke eilanden, of door allen gezamenlijk dient gedeeld.

Doch hoe die vraag worde beantwoord, ééne zaak staat, dunkt mij, vast: de drie zuidelijke eilanden kunnen — en moeten dus ook — financieel op eigen wieken drijven; — voor zich dienen zij derhalve van elke aanspraak op subsidie van het Moederland voor de toekomst afstand te doen.

Dat niettegenstande de ongunst der tijden die mogelijkheid kan worden geconstateerd, Mijne Heeren, is voorzeker in de eerste plaats Uw werk.

De steun in het verleden bij U gevonden, doet het Bestuur dan ook met vertrouwen ook voor de toekomst op Uwe zoo noodige welwillende medewerking rekenen.

Zij het nieuwe zittingjaar dan door samenwerking van Raad en Bestuur vruchtbaar voor het welzijn der Kolonie, en schenke de Heer daartoe Zijn onmisbaren zegen.

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het nieuwe zittingjaar 1897/1898 geopend.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

DE Gouverneur zal wederom des Zondagsavonds bezoeken afwachten.

De Adjutant van den Gouverneur, VAN WINGEN.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 7 dezer maand No. 340 is bepaald, dat gedurende de afwezigheid van den Heer C. Blommerde, waarn: Directeur van het Leprozengesticht alhier, de Heer J. H. Ebben, R. K. Geestelijke van den 2n rang, met de directie van voormeld gesticht zal zijn belast.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 12 dezer maand No. 345 is aan den Heer L. van der Veen Zeppenfeldt, plaatsvervangend Kantonrechter en Secretaris der Commissie van toezicht op de mijnerken te Aruba op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft belast met het bestuur van het Vicariaat tijdens zijne afwezigheid en aangesteld tot Provicaris der Curaçaosche Missie den Zeer Eerw. Pater G. WILLEMS, Vicaris-Provinciaal der E. E. P. P. Dominicanen alhier.

Met de geestelijke bediening in het R. K. Gasthuis en onderhoorige gestichten alhier tijdens de afwezigheid van den Rector der gestichten, den Zeer Eerw. Heer C. BLOMMERDE, is belast de Wel Eerw. Pater V. EBBEN, kapelaan der Sint-Annakerk te Otrabanda.

Met de Pauselijke vlag in top stoomde laatstleden Zaterdag, 8 Mei, omstreeks 12 uur 's middags de *Prins Willem II* van de K. W. I. M. onze haven binnen.

Aan boord bevond zich de Pauselijke Delefaat van Venezuela en Sto. Domingo, Z. D. H. Mgr. Pater, bisschop van Port-au-Prince, met zijn secretaris, den Zeer Eerw. Heer GUALTIERI. Weldra begaf zich de Apostolische Vicaris van Curaçao, Mgr. J. J. A. VAN BAARS met den Eerw. Pater H. A. BAARS aan boord van de *Prins Willem II* om den Pauselijken Delefaat te begroeten, die op zijn doorreis naar Caracas tot Maandag 10 Mei de gast zou zijn van den Apostolischen Vicaris.

Nadat in de Bisschoppelijke woning aan den Waterkant de wederwaardigheden der zeereis waren vergeten, werd in den namiddag van denzelfden dag een bezoek gebracht aan het ook in de nabijgelegen landen zoo gunstig bekende Colegio Santo Tomás, over welks inrichting en bestuur de Pauselijke Delefaat zijne groote tevredenheid betuigde. Den volgenden dag, Zondag, reed Z. D. H. reeds vroegtijdig uit naar het pensionnaat Welgelegen, om daar het H. Misoffer op te dragen en ook die bloeiende inrichting met een bezoek te vereeren. Hoogst volaan over hetgeen Z. D. H. te Welgelegen gezien had, keerde Monseigneur omstreeks 10 uur in de stad terug, toen de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der kolonie, Z. D. H. in de woning van den Apostolischen Vicaris kwam begroeten als Pauselijk gezant van het bevriende Venezuela; daarna maakten de in de stad aanwezige Eerw. Heeren Geestelijken hunne opwachting bij Z. D. H.

In den loop van den dag werden verder nog eenige bezoeken afgelegd, onder anderen bij den Weled. Heer Dr. J. ROJAS PAUL, ex-President van Venezuela, en bij den eerbiedwaardigen Venezuelaanschen priester Dr. M. BARALT, wien dit hooge bezoek een troost was in zijn slepende ziekte. Des avonds ten 7 ure hooft de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur der kolonie in zijne woning den Pauselijken Delefaat een diner aan, dat ter eere van Z. D. H. gegeven

werd, en waarbij Z. D. H. Mgr. VAN BAARS en tal van autoriteiten in onze kolonie genoodigd waren.

Maandagmorgen werd een rijtoer gemaakt naar het in aanbouw zijnde Seminarie te Scherpenheuvel, dat Z. D. H. hoogelijk prees om zijne gezonde ligging, heerlijk uitzicht en weelderige plantengroei; vandaar ging men naar het nabijgelegen Santa Rosa, waar het Jongensweeshuis met zijne verschillende ateliers en de proeven van bekwaamheid der weesjongens de belangstelling gaande maakten en de bewondering afdwongen van den doorluchtigen bezoeker. Op den terugweg bracht Z. D. H. nog een bezoek aan het klooster van Pietermaai, bezichtigde de ruime en in haar eenvoud zoo schoone Rozenkranskerk en bezocht ook het gebouw der Sint-Jozefsgezellenvereniging, alsmede de Jongens- en Meisjesscholen aldaar. De kerken en scholen van Otrabanda had Z. D. H. bij een vroeger oponthoud op ons eiland reeds gezien. Omstreeks 12 ure was Monseigneur in de stad terug.

Half vijf was het uur, dat bepaald was voor het vertrek der *Prins Willem IV*, waarmede de Pauselijke Delegraat zijn reis zou vervolgen. Met die boot zou ook naar Trinidad gaan Z. D. H. Mgr. VAN BAARS met zijne twee reisgezellen, de Zeer Eerw. Heeren C. BLOMMERDE en W. VAN BAARS. Alle Eerw. Heeren Geestelijken der stad, alsmede de Eerw. Heeren Pastors van Santa Rosa en Santa Maria kwamen daarom tegen 4 ure samen in de Bisschoppelijke woning aan den Waterkant, om den Pauselijken gezant Mgr. TONTI en hun Apostolischen Vicaris Mgr. VAN BAARS uitgeleide te doen naar de *Prins Willem IV*. Zoodra Mgr. TONTI daar was aangekomen, werd wederom de Pauselijke vlag geheschen, ten tekenen dat de gezant des Pausen zich aan boord bevond. En nu nog een kort woord van afscheid van beide Bisschoppen, waarbij Mgr. TONTI zijn hooge tevredenheid uitsprak over de uitingen van het bloeiende Katholieke leven hier op Curaçao, die Hij gezien had, en welke zijne verwachting ver hadden overtroffen, maar vooral een woord van afscheid van Mgr. VAN BAARS, die de belangen der Hem toevertrouwde Missie tijdens zijne afwezigheid met warmte zijnen onderhoorigen priesters aanbeval en hun allen een: Tot weerziens, toeriep. Toen allen, die de reis niet zouden meemaken, de boot hadden verlaten, werd het tekenen tot vertrek gegeven, en statig stoomde de *Prins Willem IV* onze haven uit, achtervolgd door de bede van velen voor een gelukkige reis, en terwille van de doorluchtige reizigers, die zich aan boord bevonden, nog een laatste groot ontvangende van de leerlingen van het Colegio Sto. Tomás, die zich bij het Riffort aan den oever der zee hadden opgesteld.

Mgr. VAN BAARS zou te Pto. Cabello de boot verlaten om den Pauselijke Delegraat naar Caracas te begeleiden en tevens een bezoek te brengen aan den Aartsbisschop dier stad. Vandaar zou Z. D. H. naar La Guayra gaan om van uit die haven met de *Prins Willem IV* de reis naar Trinidad te vervolgen.

Zoodra Mgr. TONTI zijne zending te Caracas heeft volbracht, vertrekt Z. D. H. naar Sto. Domingo om daarna een reis te ondernemen naar Rome, waar Hij aan den Paus verslag zal uitbrengen van zijne delegatie.

Z. D. H. Mgr. V. FLOOD, Aartsbisschop van Trinidad, zal den 23sten dezer maand aan den Apostolischen Vicaris van Curaçao, Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, gekozen Titulair Bisschop van Teuchira, in de kathedrale kerk van Port of Spain de Bisschoppelijke wijding toedienen.

Bij deze Consecratie zullen als Assistent-Bisschoppen tegenwoordig zijn Z. D. H. Mgr. NAUGETIN, Bisschop van Roseau op het eiland Dominica, alsmede de Apostolische Vicaris van Suriname, Mgr. W. WULFINGH, Titulair Bisschop van Cambrinopolis, die ofschoon eerst verhinderd, nu hoogstwaarschijnlijk toch

naar Trinidad zal gaan, wijl de Bisschop van Demerara naar Europa vertrokken is.

Z. D. H. Mgr. VAN BAARS denkt reeds den 31sten Mei van Trinidad te vertrekken en, zoo de reis van de *Prins Maurits* voorspoedig is, hier den 5den Juni terug te keeren, om dan op het Pinksterfeest, dat dit jaar den 6den Juni gevierd wordt, de eerste Pontificale H. Mis op te dragen.

Posterij en Telegraphie.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Miguel Sposita Briseño, Ernesto de Jongh, Jorge Gamboa 2, Maria Bolvarria, Maria Newbull, Penso; Eloiza Martinez de M, Francisca Maria de Sanchez. Rosario E. de Pronbino, Jose A. Etevanot, Anna Senior c/o A. Senior, A. H. Evertsz, Faustina de Esmit, L. L. Paeza, G. v. d. Horst 2, H. van Tol, Pietro Geovannini, Pierre Mc Conville, J. B. de Haseth Evers (aanget). Anna L. de Pereira c/o Elias Capriles.

Niet voor verzending vatbaar: Een brief geadresseerd aan Antonio J. Melendez & Co. (Ubi.)

Laatstleden Maandag heeft de *Société Française des Cables Télégraphiques* de verbinding Curaçao-Coroo geopend voor den internationalen dienst. De prijs van een telegraphisch bericht van Curaçao naar Coro is f. 0,60 per woord.

Havennieuws.

Kort nadat het Engelsche stoomschip *West-Indian* verleden week Zaterdagmorgen onze haven binnengeloopen was, stierf een der stokers aan boord van dat schip.

Omstreeks half twaalf in den voormiddag van denzelfden dag werd het lijk van den overledene naar de Protestantsche begraafplaats van Otrabanda overgevoerd.

Het Zweedsche schip *Verena*, dat den 1sten April uit de Engelsche haven New Port was gezeld, en hier Woensdagmiddag binnenliep, ontmoette in volle zee de Noorweegsche brik *Patmos*, die schipbreuk had geleden.

De bemanning, bestaande uit negen personen, moest het zinkende schip verlaten en werd opgenomen door de *Verena*, die hen allen naar Barbados bracht.

Zondag vertrok voor goed uit onze haven met bestemming naar Martinique de *Pouyer Quartier* van de *Société Française des Cables Télégraphiques*, nadat de werkzaamheden voor de telegraphische verbindingen Curaçao-Pto. Cabello en Curaçao-Coroo waren afgelopen.

Opening van den Kolonialen Raad.

Dinsdag 11. opende de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der kolonie, volgens de daartoe bij Gouvernementsbeschikking gemaakte bepalingen van den 5den dezer, de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1897-98.

De Commissie, door den Ondervoorzitter van den Kolonialen Raad benoemd om den Hoogedel Gestrengen Heer Gouverneur te ontvangen en uitgeleide te doen, bestond uit de Edel Achtbare Heeren Mr. Th. J. A. NUIJENS, M. P. CURIEL en W. G. F. HELLMUND, Leden van den Kolonialen Raad.

Verleden Dinsdag, opening van den Kolonialen Raad, zag men de Emmabrug getooid met eene vlag, die waarlijk op een mosselschuit nog misplaatst zou geweest zijn, en dat, terwijl alle schepen en stoomboten in sierlijken vlaggentooi prijkten en hulde brachten aan het achtenswaardige lichaam, dat op dien dag zijn eerste vergadering hield.

Dit gaf een opmerker het volgende versje in de pen:

OOK EEN VLAGGELIED.

Komt, vrienden, die mij wappren ziet
En luistert even naar mijn lied,
Het klaaglied van een arme vlag,
Die al zooveel passeeren zag.

Komt d' oopning van den Raad terug,
Dan wapper ik op d' Emmabrug;
Maar zoo als heden heeft men nooit
Mijn vlaggeneer op straat gegooit.

Mijn rood is heel en gansch verkleurd,
Mijn wit lijkt wel met slijk besmeurd,
En 't blauw, och arm, dat is gescheurd,
Is 't wonder dat mijn harte treurt?

Weer wapper ik, terwijl de Raad
Het landsgeluk bespreken gaat;
Maar alles wat er aan me zit,
Het profeteert van....deficit.

Och, is er dan voor al het geld,
Dat vóór de brug wordt neergeteld,
Geen nieuwe driekleur meer te koop?...
Hier stokt mijn lied. Ik zwijg en hoop.

De vlag van de Emmabrug.

11 Mei 1897.

Een feest der Sint-Jozefsgezellen.

Met ware geestdrift vierden de Gezellen der Sint-Jozefsvereniging 11. Zondag het Beschermfeest van hun H. Schutspatroon.

Na de plechtige Hoogmis in de kerk van O. L. V. van den Allerheiligsten Rozenkrans kwamen de Leden bijeen in de passend versierde zaal hunner Vereeniging te Pietermaai.

Met gespannen aandacht volgden zij daar het boeiende woord van hun iijverigen Directeur, den WelEerw. Pater H. OKHUIZEN, die hun aantoonde, dat het waarachtig geluk des Volks afhankelijk is van de vereeniging van godsdienst en arbeid,—dat, zoo de godsdienst van den vadsigen mensch schijn en schijnheiligheid is, evenzeer de arbeid zonder God pijniging en vloek aanbrengt voor het individu en de maatschappij.

In opgewekte feestviering werd verder de morgen doorgebracht: er heerschte onder de Gezellen een eenheid van geest, een wezenlijke broederschap, een hartelijke onvermengde vroolijkheid, zooals Adolf Kolping, de glorieuze stichter der Sint-Jozefsgezellenvereniging, die in zijne Gezellen verlangde en aankweekte.

Des avonds, nadat eenige Gezellen van voorbeeldig geloof met een feestelijke opdracht plechtig waren toegetreden tot de Congregatie voor Mannen en Jongelingen in de Rozenkranskerk te Pietermaai, werd de feestdag besloten met een hoogst gezellige bijeenkomst.

Moge de Sint-Jozefsgezellenvereniging, die schoone stichting van den WelEerw. Pater L. JANSEN onder ons volk, steeds in bloei toenemen en zegenrijk blijven inwerken op de veredeling en verheffing van den werkenden stand!

NEDERLAND.

Een gezantschap uit Oost-Indië.

Met het stoomschip *Salak* arriveerden te Marseille, onder geleide van den heer Eerdmans, assistent-resident van Koetei, de pangeran-adiapati sultan Moeda van Koetei (Borneo) met zijne echtgenoot, benevens zijn beide broeders, pangeran Mangkoe Negoro en pangeran Sasro Negoro. Zij begaven zich rechtstreeks naar Amsterdam, om van daar uit bij den minister van koloniën ter audiëntie te gaan waarna zij hunne opwachting bij H. M. de Koningin maakten.

Moeda moest uit naam des sultans aan H. M. eenige prachtige geschenken overhandigen, waaronder zeven gouden ringen, bezet met de grootste en kostbaarste diamanten, welke ooit op Borneo gevonden werden.

Het plan is, zich een jaar in Europa op te houden. Zij zullen, onder geleide van den heer Eerdmans, de voornaamste steden bezoeken teneinde zich op hoogte te stellen van de verschillende takken van industrie en fabriekswezen. Met de opgedane ondervinding hopen zij de verdere beschaving van het sultanaat Koetei te bevorderen.

Nederland op de Brusselsche Tentoonstelling.

Ondanks de bezwaren, voortvloeiende uit de prohibitieve invoerrechten, die België van een groot getal nederlandsche voortbrengselen heft, is de nederlandsche commissie voor de internationale tentoonstelling van Brussel boven verwachting erin geslaagd, een werkelijk belangrijke afdeeling tot stand te brengen. Door de goede zorgen van den architect E. Cuypers, lid van de commissie, zal de afdeeling er aardig uitzien, en de gevels, ten deele verschaft door het gebouw van de *Nederlandsche Maatschappij tot exploitatie van Staatsspoorwegen*, zullen zeker zeer de aandacht trekken.

Het grootste aantrekkingspunt van de hollandsche tentoonstelling zal bestaan in hetgeen de voornaamste fabrieken van kunstnijverheid inzenden. Men zal er groote voorraden zien uit de aardewerkfabrieken van Den Haag, Delft en Purmerend, gedreven zilverwerk in ouden Utrechtischen stijl, kunstig smeewerk, glasschilderijen, gekleurde glaswaren en materiaal tot versiering van gebouwen. De *Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Bouwkunst* zal een interessante verzameling inzenden.

Belangrijk zal ook de tentoonstelling van voedingsstoffen zijn. Alle cacao-fabrieken en de eerste stokerijen van Schiedam, Rotterdam en Amsterdam zullen haar beste voortbrengselen inzenden. De fabrieken van groenten en vleesch in bussen en van de bussen-zelfen zullen goed vertegenwoordigd zijn.

De vischvangst wordt vertegenwoordigd door de inzending van een groot nederlandsch reeder.

De nederlandsche koloniën in Oost-Indië zullen haar ontelbare producten ten toon spreiden, en de groote scheepvaart-maatschappijen modellen van hun mooiste en grootste schepen. De zeevaartkundige afdeeling zal aangevuld worden door de inzendingen van de departementen van Marine en Koloniën, modellen van oorlogsschepen en van zeevaartkundige werktuigen, wapenen enz.

Summa summarum: Nederland zal op de internationale tentoonstelling in België's hoofdstad een uitstekend figuur maken.

BUITENLAND.

Rome.—Zondag heeft Z. H. Leo XIII plechtig gehoor verleend aan het gezantschap van den Shah van Perzië, dat hem de troonsbestijging van Z. M. Moezaffer Eddin kwam aankondigen. Z. E. Mirza Reza Khan, gezant van Perzië te Berlijn voor deze omstandigheid als buitengewoon gezant bij het Vaticaan geaccrediteerd, begaf zich ten half één naar het Vaticaan, vergezeld van raadsheeren en secretarissen. Hij stapte uit aan de "Scala Regia" en begaf zich rechtstreeks naar de Pauselijke vertrekken. Aan den ingang werd hij opgewacht door den secretaris van het ceremonieel, die hem aanmeldde en onmiddellijk in de troonzaal geleidde. Daar bevond zich Z. H., omgeven door al de dignitarissen van zijn hof in plechtgewaad. Z. E. naderde den troon en bood den H. Vader een eigenhandig geschreven brief aan van Z. M. den Shah, waarin hij zijne bestijging van den Perzischen troon aankondigt. Na de voorstelling van het gevolg noodigde Z. H. den gezant uit in zijne bijzondere vertrekken, waar hij eenigen tijd met hem in gesprek bleef. In de troonzaal teruggekeerd, nam de gezant met zijn gevolg afscheid van Leo XIII, waarna hij een bezoek bracht aan den staatssecretaris, Z. E. Kardinaal Rampolla.

Frankrijk.—Er zijn dingen, die men nooit tweemaal moet doen! Dat heeft de Fransche oud-Minister Rouvier ondervonden, toen hij in de Kamer, opnieuw van Panamistertij beticht, andermaal deze beschuldiging van zich trachtte af te werpen met eene redevoering als zijne vorige, die tranen deed schreien, "aux accents émus," in borsttoon uitgesproken en van borstklap-gesticulatiën begeleid. Men heeft hem nu eenvoudig uitgelachen. Toen heeft hij zich laten verleiden tot groote

onvoorzichtigheden. Men oordeele. Hier volgt een gedeelte van het zittingsverslag. Rouvier: Maar eigenlijk gezegd: wat kan het mij ook schelen of ik iets lakenswaardigs heb verricht, nu het bewezen is, dat ik het heb gedaan niet voor mijn profijt, maar ten voordeele der instellingen met welker beheer ik was belast! (*Levendig protest op een aantal banken*) — Faberot: Een mooie moraal inderdaad. — De Bernis: Dat zijn onmogelijke theorieën! Wij protesteerden. — Rouvier: Ik had toen te vechten tegen eene partij, die overal geld vandaan kreeg, van congregatiën e- vengend als van hertoginnen. (*Ru- moer*) Ik stel er eene eer in, ja ik ben er trotsch op, de Republiek ge- red te hebben. (*Protesten ter rechter- zijde*). De Bernis: Ja, maar door ver- foelijken middelen. (*Toejuichingen rechts*). Rouvier: Er is maar één ding, waar ik spijt over zou kunnen gevoelen, en dat zou wezen wanneer ik, onder mijn beheer, de zaak der Republiek schade had laten lijden! — Ter bestrijding der knoeierijen van het Boulangisme erkent dus Rouvier, evenals wijlen Floquet vroeger deed (wat hem zijn Voorzitterschap der Kamer gekost heeft), dat hij, toen de geheime fondsen uitgeput waren, van de afdeling "Publiciteit" der Panamaonderneming gelden heeft aanvaard (50,000 fr. schijnt de som te wezen), om de Republikeinsche dagbladders in hare campagne tegen de Boulangerij te "steunen." Op deze wijze "gered" te worden, is voor een Regeerings-vorm toch ook geen aanbeveling. Maar te loochenen valt, helaas! niet, dat tegenover het Boulangisme, dat feitelijk niets anders dan eene speculatie, eene financieele onderneming was, toen het nog niet zoover gekomen was, dat men de lei- ders kon arresteren, op doeltreffende wijze met niet veel beter dan met gelijke middelen te strijden viel. Overigens zeer respectabele lieden, ziet men, zijn van dezen fatalen drang der omstandigheden de slachtoffers geworden. Overigens snakt men in deze ten slotte naar eenen rechter, die de schuldigen aanwijst en straft, de onschuldigen naar huis zendt en de deur sluit voor dat altoosdurend schelden en elkander ver- wijten.

Oostenrijk. — Voor het 50jarig jubilé van Keizer Franz Jozef, dat het volgende jaar zal gevierd worden, worden nu reeds allerlei voorbereidse- len gemaakt. Zoo zal er een verzame- ling *Kaiserworte* worden uitgegeven, waarin troonreden, manifesten, le- gerorders, schriftelijke bevelen, be- sluiten en ook mondelinge uitingen over militaire zaken van de aanvaar- ding der regeering van den keizer tot dit jaar zullen worden opgenomen. Het boek wordt naar authentieke bronnen bewerkt.

— Keizer Franz Jozef heeft dit- maal, zooals reeds werd voorzien, de be- noeming (de 5de) van dr. Lueger tot burgemeester van Weenen be- krachtigd.

— Het is bekend dat keizer Wil- helm een bezoek te Weenen heeft gebracht. Een programma was op- gemaakt dat geheel op dat van het vorig jaar geleek. Keizer Franz Jozef en alle aartshertogen ont- vingen den hoogen bezoeker aan het station; de Duitse en Oosten- rijkse vlaggen werden daarna on- middellijk op het Burgpaleis gehe- schen. Om 6 uur des avonds van den dag der aankomst had een dinor plaats, terwijl des avonds om half 8 een bezoek werd gebracht aan de keizerlijke Opera. Den vol- genden morgen werd een revue over de troepen gehouden; te 6 uur groot gala-diner, waar 150 gasten aanza- ten. Te 10 uur vertrok keizer Wil- helm naar Dresden.

Griekenland. — Alvorens de wisseling der oorlogskansen aan de Turksch-Grieksche grens te bespre- ken, zullen we trachten onzen lezers een denkbeeld te geven van het oor- logsterrein, zij het ook in grove lij- nen.

Men trekke eene horizontale streep; dat is de landgrens tusschen beide rij- ken. Erboven ligt Turkije, eronder Griekenland. Aan weerszijden ligt de zee. Links van de streep, aan het uiterste einde, ligt de Turksche ha-

venstad Prevesa; een weinig meer landwaarts in, de Grieksche vesting Arta; aan het rechteind, land- waarts in, de Grieksche vesting La- rissa; en tusschen die beide vestin- gen, meer naar Arta, de Turksche vesting Janina. Tegenover Larissa, de Turksche vesting Ellassona. Al- dus:

P.	J.	E.
A.		L.

Er zijn dus twee vestinggroepen: links (de Epirus) en rechts (Thessa- lië).

De beide hoofdkorpsen liggen rechts: Edhempacha met zijne troe- pen ligt bij Ellassona; de Grieksche kroonprins met de zijne te Larissa. — Bij Arta ligt een kleiner Grieksch korps, bij Janina een kleiner Turksch korps.

De Grieksche vrijescharen zijn er verleden week in geslaagd tusschen Ellassona en Janina over de grens te dringen en de gemeenschap tusschen de beide Turksche legerkorpsen af te snijden.

In den Epirus (links) hebben de Grieken de overhand, doordien een Grieksche vloot van vier schepen de Turksche haven Prevesa heeft plat- geschoten en daar troepen heeft ont- scheept, die nu voorwaarts dringen en de Turken in den rug trachten aan te vallen. Bij de verdediging van Prevesa hebben de Turken een der Grieksche schepen lekgescho- ten; het kon door de opvarenden nog juist op het strand worden gebracht en zal dus met eenig gekalefater wel weer in orde kunnen komen.

De groote strijd wordt gevoerd tusschen de beide hoofdmachten in Thessalië (rechts). Daar zijn twee bergpassen, die van Meluna en van Reveni, op Grieksch gebied. De Tur- ken hebben getracht die te vermees- teren, om aldus in Griekenland te kunnen binnendringen. Vooral hecht- ten zij aan de verovering van den Revenipas, waardoor zij op hunne beurt de gemeenschap tusschen de beide Grieksche legers zouden heb- ben afgesneden.

De Turken deden den aanval met 22,000 man, doch de Grieken, hoewel zij veel geringer in aantal waren, weerden zich met heldenmoed. Het gevecht was woedend. De Grieken verloren duizend man; de verliezen der Turken waren nog aanzienlijker. Ten slotte werd de aanval der Tur- ken afgeslagen.

Daarentegen zijn de Turken erin geslaagd den Meluna-pas te verove- ren, hoewel van de zijde der Grie- ken met den grootsten moed werd gestreden. De hooge wanden der bergen weergalmden van den donder van het geschut. De Turken vielen meestal in trillende orde aan, elk afzonderlijk schietende. De berghel- lingen waren bezaaid met lijken van Grieken, meest *euzonoi* (jagers te voet).

De Turksche artillerie is beter ge- bleken, dan men verwachtte; hier en daar mikten de Turken prachtig. Op eenige punten hadden de Grieken er echter niet veel schade van, daar de Turksche granaten niet ontploften.

Als de Turken erin geslaagd wa- ren, den Reveni-pas te bemesteren, zouden zij reeds in Griekenland zijn geweest. De Meluna-pas echter is voor hunne artillerie moeilijk te pas- seeren, en daarachter, op Grieksch gebied, wacht een sterk leger hun indringen af. De Turken wachten dus op versterking, alvorens te trach- ten om door den Meluna-pas in Grie- kenland binnen te vallen.

Het zal een geweldige strijd wor- den, want, wordt de heldenmoed der Grieken geroemd, ook de Turk- sche soldaten toonen zich voortreffe- lijk; zij zijn niet opgewonden maar kalm en schijnen onvermoeid; ge- heele regimenten zijn een vol et- maal achtereen in het vuur geweest.

De laatste berichten in Europa meldden, dat de Grieken bij Janina over de grens zijn gedrongen, en ook daar het gevecht aan den gang was.

De opmarsch der Turken naar La- rissa ging niet zeer voorspoedig. Bij Damasso werd hevig gevochten. Verscheidene stellingen vielen den Turken in handen, maar Turnavo zelf nog niet. De Grieken te Larissa zijn nog vol moed en geestdrift. Ko-

lonel Maxos zou opgerukt zijn naar Philippiades, hetwelk door de Tur- ken verlaten en in brand gestoken was. Prevesa is plat geschoten; 500 man van het garnizoen der fort en moet verloren zijn. Het Ooster- es- kader bombardeerde Platamona en Leptokarya en daarna Katerina, al- len gelegen in Turksch Thessalië of in Macedonië. Tegen een bombarde- ment van Saloniki zal Europa zich verzetten.

Men berichtte 22 April van Arta, 's morgens 4 uur: De overste Chont- sos heeft zich met 2 escadrons cava- lerie meester gemaakt van 3 dorpen, door 2 Turksche bataljons bezet. Een escadron bezette het fort Sala- chora. De Turken werden terugge- slagen. De Grieken vonden 3 ka- nonnen en dynamiet.

— De Duitsche Generaal, dien Kei- zer Wilhelm naar de grens zond — hij kon het niet laten! — om beide legers te inspecteren, heeft gerap- porteerd, dat hij de Turken schat op 140,000 man en de Grieken op onge- veer de helft, op 80,000, cijfers die ernstig te denken geven. De Turken strijden met bewonderenswaardige dapperheid en groote kalmte, waar- tegenover de bewegelijke geestdrift der Grieken als een soort van dron- kenschap afstak. De berichtgevers der Engelsche bladen, die het Turk- sche leger vergezellen, zijn één lof over de voortreffelijkheid van den Turkschen troep en van den soldaat in het bijzonder. Arta, aan de golf van dien naam, werd door de Tur- ken fel beschoten. De Grieken bewe- ren, dat zij daarbij, ondanks de Roo- de kruis-vlag, het hospitaal niet spaarden, — eene gewone beschuldi- ging in oorlogstijd.

In zake Kreta meldde een officieus telegram uit Weenen: „Op goeden grond kan verzekerd worden, dat het uitbreken van den oorlog op geener- lei wijze invloed zal oefenen op den toestand op Kreta, waar de Mogend- heden verklaard hebben voor de vei- ligheid der Muzelmansche bevolking te zullen instaan. De Mogendheden zullen derhalve, als vroeger, voort- gaan met hunne pogingen om het eiland te pacificeeren en het te plaat- sen onder een zelfstandig bestuur.” *Le Petit Bleu*, vernam uit Weenen, dat de Turken, eenmaal meester van Larissa, dat niet weder zullen verla- ten voor Griekenland Kreta ontruimt en het daartoe op die wijze zullen dwingen.

De Mogendheden zullen zich ont- houden van alle tusschenkomst tenzij die gevraagd worde. Ook voor af- zonderlijke interventie zal men zich wel wachten. Een en ander is be- sloten op voorstel van Rusland. Bul- garije zegde bij de Porte aan, dat zoo niet onmiddellijk de vroeger beloof- de decreten werden verleend, waar- bij het Vorstendom geprivilegeerd wordt, de Regeering waarschijnlijk niet de lijdelijke houding van nu zou kunnen volhouden. Dit bericht wek- te ongerustheid.

De burgemeester van Larissa trok met 2000 burgers uit om zich bij de Grieksche troepen te Reveni te voe- gen. Gendarmerie en politie zijn tot een militaire macht gemobili- seerd.

De Grieken in Egypte bieden der Grieksche Regeering f. 1,200,000 aan als steun in den oorlog. De A- theensche dames hebben met mede- werking der Koningin het stoom- schip "Thessalia" tot een drijvend hospitaal met 300 bedden laten in- richten.

De Ottomanische Bank liet te E- lassona, het Turksche hoofdkwar- tier, een veldhospitaal inrichten.

De Grieksche kroonprinses is uit Larissa naar Athene teruggekeerd. Er werden door Grieken en Turken versterking gevraagd en gezonden. Er schijnt te Athene misnoedig- heid te heerschen over de schijnba- re werkeloosheid der vloot, en wijl er geen nieuws van de grens komt.

Men zegt dat Rusland aan de Mo- gendheden heeft voorgesteld het "status quo" op Kreta te handhaven. De Mogendheden hebben zich met dit voorstel vereenigd. Het gerucht dat ééne Mogendheid zou hebben voorgesteld bemiddelend tusschen de oorlogvoerenden op te treden, is on- gegrond.

Ingezonden Mededeelingen.

LA MUJER SANA

Aparte de toda cuestión de forma ó facciones, tiene un atractivo que le es propio. La frescura de sus mejillas, la elasticidad de su paso, el timbre de su voz, su goce de la vida — todos estos forman atractivos para todo el Mundo. Maravillosa y valiosa como es, la salud no es cosa tan difícil de lograr, como creen algunos desanimados. La mayor parte de las afecciones femeniles proceden de sangre impura, nutrición defectuosa y baja vitalidad. La ciencia moderna proporciona el remedio que mejor éxito ha dado para tal condición — la

PREPARACION DE WAMPOLE.

contiene las propiedades reconstituyentes y nutritivas del Aceite de Hígado de Bacalao Puro, que extrae- mos directamente de los Hígados Frescos del Bacalao, sin su nauseabundo sabor y olor, y esta combinada con Hipofosfitos y los Extractos de Malta y de Cerezo Silvestre. Tomada antes del alimento, mejora el apetito, crea grasa, renueva la vitalidad, en- riquece la sangre, y cura esas debili- dades peculiares al sexo, que son el verdadero origen de su malestar. Es un consuelo para las esposas cansa- das, las madres que están criando, y las niñas en su desarrollo. Imparte color á las caras pálidas y robustece los pechos hundidos. En una pala- dra, nutre y desarrolla todo el cuer- po. Es el gran éxito típico de la me- dicina de nuestro siglo. Combina el alimento y la medicina. Solo la legítima dá resultados desde la primera dosis. Nadie sufre un desengaño con esta. De venta en todas las Droguerías y Boticas.

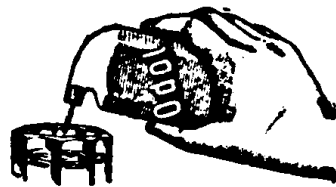
EMULSION DE SCOTT

Lima, Abril 7 de 1893. Señores Scott y Bowne, Nueva York. Muy Señores Míos: Hago constar que desde hace algunos años he usado la Emulsión de Scott de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y sosa y que me ha dado los más satis- factorios resultados en el tratamiento de afecciones del pecho, escrofulosis y raquitismo. La prefiero al aceite puro de hígado de bacalao por ser más fácil de digerir y por carecer del olor tan desagradable que tiene aquel.

Soy de Uds. muy atto. y S.S.

NESTOR J. CORPANCHO, Cirujano del Hospital de Santa Ana. El buen gusto de la Emulsión de Scott hace que puedan tolerarla los más débiles estómagos. Esta es la medicio- no-alimento que produce fuerzas y crea carnes.

DE ODOL SPUITFLACON

gemakkelijk.

is een oor- spronkelijk en net sieraad voor elke waschta- fel; de behan- deling is even- zeer nieuw als

ADVERTENTIEN.

Onze dierebare ouders

P. A. Prince

EN

Selly Ecker

vieren heden hunne 25jarige echtvereniging.

HUNNE DANKBARE KINDEREN.

Algemeene kennisgeving.

Curaçao, 15 Mei 1897.

